

Ο Θ. Παπαθεοδώρου μιλά στο «Ε» για το νέο του βιβλίο από τις εκδόσεις Ψυχογιός
Την Παρασκευή η βιβλιοπαρουσίαση στη Δημοτική Πινακοθήκη

«Γυναίκες της μικρής πατρίδας»

Συνέντευξη
στην **ΑΝΘΗ ΠΑΖΙΑΝΟΥ**

Γυναίκες της μικρής πατρίδας... Ξαν την Αρετή. Ξαν τη Φωτεινή. Ζωμόθηκαν με τον κίνδυνο, πάλεψαν για το γένος, την πίστη, τη λευτεριά. Θέριεφαν οι ψυχές τους κι έκλαψαν συνάμα. Για τους φίλους που έπεσαν, τα μαρτύρια που άντεξαν, τα μυστικά που βάσταξαν. Για το λατρεμένο παιδί που έχασε τόσο άδικα η μία. Για τον άντρα που αγάπησε παράφορα και σκότωσε με τα ίδια της τα χέρια η άλλη. Μπορεί να τις κινήγησαν, μπορεί να τις βασάνισαν. Δεν τις δάμασαν όμως ποτέ. Αυτές. Τις γυναίκες της μικρής πατρίδας μας... Με τις «Γυναίκες της Μικρής Πατρίδας» ο Θεόδωρος Παπαθεοδώρου έρχεται να εμφυσήσει ανθρωπιά αλλά -κυρίως- να αφυπνίσει την ιστορική μνήμη, στοιχειοθετώντας μια εθνική συνείδηση χτισμένη στον πόθο για την ελευθερία, την τιμή προς τους προγόνους και την αυτοκριτική. Για όλα αυτά μιλά σήμερα στο «Ε».

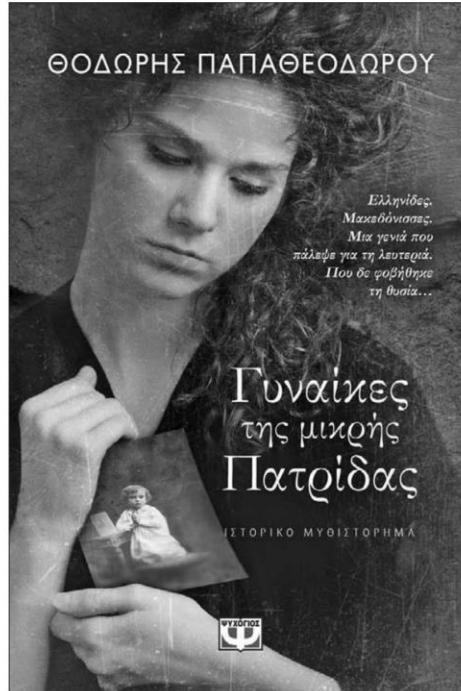
Η παρουσίαση του βιβλίου του θα γίνει αύριο, Παρασκευή στις 8 μ.μ. στη Δημοτική Πινακοθήκη Μυτιλήνης, όπου θα χειριστεί ο αντιδήμαρχος Πολιτισμού, Κώστας Αστυρκαάκης και θα μιλήσει η Διδάκτωρ στην Ιστορία της Εκπαίδευσης και Σχολική Σύμβουλος, Ρίτσα Λικιαροπούλου-Κοντάρη.

Πώς κάθε φορά επιλέγετε το θέμα του βιβλίου σας;

Θ.Π.: «Όσοι αναγνώστες και όσες αναγνώστριες με τιμούν διαβάζοντας τα έργα μου, γνωρίζουν ότι η συγγραφική μου πορεία εδράζεται κατά κύριο λόγο στο Ιστορικό Μυθιστόρημα. Συνήθως επιλέγω περιόδους σκοτεινές που ελάχιστοι γνωρίζουμε όλοι μας γι' αυτές. Όντας εκπαιδευτικός για χρόνια, δυστυχώς διαπίστωσα από πρώτο χέρι την απουσία ιστορικής γνώσης και συνείδησης στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Η τραγική αλήθεια είναι πως «παράγουμε» ανιστόρητους πολίτες. Η βελτίωση αυτής της άσχημης κατάστασης λοιπόν είναι το κριτήριο μου για τα θέματα των Ιστορικών μου Μυθιστορημάτων»

Πολλά από τα βιβλία σας έχουν βραβευτεί. Τι σημαίνει για εσάς μια βράβευση;

Θ.Π.: «Από όσα βραβεία μου έχουν απονεμηθεί ή στα οποία τα έργα μου ήταν υποψήφια, σημαντικότερο θεωρώ το Βραβείο Αναγνώστων - ΕΚΕΒΙ, τότε που το ΕΚΕΒΙ λειτουργούσε ακόμη. Δύο φορές έργα μου επιλέχθηκαν για την τελική λίστα που διαμόρφωναν ψηφίζοντας οι Λέσχες Ανάγνωσης πανταχού της Ελλάδας. Το ένα κατάλαβε τη δεύτερη θέση κι αυτό

▼ Η βιβλιοπαρουσίαση είναι στις 15 Ιουνίου

ήταν ανεκτίμητο βραβείο για εμένα. Από την άλλη, όσον αφορά αυτοπροσδιορισμένους ειδήμονες και μόνιμες κριτικές επιτροπές βραβείων με τα ίδια και τα ίδια πάντα ονόματα, με αφήνουν παγερά αδιάφορο, συνήθως είναι συναγελασμοί και ανταποδώσεις μεταξύ φίλων και γνωστών. Πρωτίστως όλων όμως, βράβευσή για εμένα είναι η επιλογή και η εκτίμησή των δεκάδων χιλιάδων αναγνωστών, τα εκθεσιακά τους σχόλια και τα θερμά τους λόγια»

«Γυναίκες της μικρής πατρίδας» ο τίτλος του βιβλίου. Τι σημαίνει για εσάς ο τίτλος; Γιατί δίνετε τον χαρακτηρισμό «μικρή» στη λέξη πατρίδα;

Θ.Π.: «Η Πατρίδα είναι το μεγάλο, κοινό μας σπίτι, είναι το χώμα που φυλάσσει τους απόντες αγαπημένους μας και προστατεύει του παρόντες. Η Πατρίδα

είναι η ελευθερία μας, η αξιοπρέπεία μας, η αυτοτέλειά μας, η ασφάλειά μας, η δημοκρατία μας. Είναι οι παιδικές μας μνήμες και τα συναισθήματά μας. Τούτα τα απλά κι ακόμη περισσότερα αγαλιάζει η λέξη Πατρίδα. Μα πέρα από την μεγάλη πατρίδα, πέρα από τον Ελληνισμό και τα σύνορά του, υπάρχει για τον καθένα μας η μικρή πατρίδα που τον γέννησε, η ιδιαίτερη πατρίδα, η μικρή πατρίδα της καρδιάς του καθενός, ο γενέθλιος τόπος του»

Μπορούν τα βιβλία τελικά να μας δείξουν έναν δρόμο για να φτάσουμε στην ιστορία του τόπου μας με έναν πιο μεστό και αντικειμενικό τρόπο;

Θ.Π.: «Το Ιστορικό Μυθιστόρημα, όταν αποτυπώνει στις σελίδες του με πιστότητα και εγκυρότητα τα γεγονότα, έχει ένα τεράστιο πλεονέκτημα έναντι ενός

► Ο Θεόδωρος Παπαθεοδώρου

δοκιμίου ή εγχειριδίου. Δεν σου διδάσκει απλά, αλλά με τη γλαφυρή του γλώσσα και την συγκλονιστική του μυθιστορηματική πλοκή, σε μπάζει στην Ιστορία, παρακολουθείς τους ήρωες και ζεις τα γεγονότα μαζί τους. Ταυτόχρονα με την αναγνωστική απόλαυση δηλαδή, παίει χέρι - χέρι και η Ιστορία χωρίς η μία να σκεπάζει ή να εξοβελίζει την άλλη. Και ρωτάς έτσι απλά: πότε μαθαίνεις κάτι καλύτερα; Όταν ακούσεις γι' αυτό ή όταν το ζήσεις»

Εννήσως η Ιστορία γράφεται από τους άνδρες. Τι θέλατε να πείτε επιλογώντας ως ηρωίδες γυναίκες στο βιβλίο σας;

Θ.Π.: «Πόσα γνωρίζουμε οι περισσότεροι για τον Μακεδονικό Αγώνα; Το όνομα του Παύλου Μελά σίγουρα. Ίσως και του Τέλλου Άγρα από τα Μυστικά του Βάλτου. Άνδρες, πολεμιστές, ήρωες όλοι τους. Μα πίσω από αυτούς τους άνδρες και τους ήρωες, σε αυτό τον πόλεμο, όπως και σε κάθε πόλεμο, υπάρχουν εκατοντάδες γυναίκες που στήριξαν με ασύλληπτος κινδύνος τον αγώνα. Νοσοκόμες που περιέθαλπαν τους Μακεδονομάχους σε μυστικά νοσοκομεία, αγρότισσες που εφοδίαζαν με τρόφιμα τα Ελληνικά Σώματα, ταχυδρόμοι που μετέφεραν κώδικες, ακόμη και πυρομαχικά, κρυμμένα στα μεσοφάρια τους, πράκτορες Α' και Β' τάξεως που συνέδραμαν με τις πληροφορίες τους τα Ελληνικά Προξενεία. Και, φυσικά, πρώτες μεταξύ αυτών, οι πρωϊκές δασκάλες που ολομόναχες στα χωριά πάλευαν να κρατήσουν ζωντανή την πίστη, τη γλώσσα και το φρόνημα του Ελληνισμού, κληνηγμένες απ' τους κομιτατζήδες, πληρώνοντας πολλές φορές αυτή τους την πίστη με τη ζωή τους. Είναι οι γυναίκες που πρωταγωνιστούν στο μυθιστόρημα και κοσμούν τον τίτλο του. Και σε αυτές τις πρωϊκές γυναίκες είναι αφιερωμένο».